

DESPEROWAĆ (4) *vb impf*

Oba e prawdopodobnie jasne (tak w desperat), o oraz a jasne.

inf desperować (1). ◇ praes 1 sg desperuję (1). ◇ 3 sg desperuje (1). ◇ con 3 sg m by desperował (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Rozpaczać, tracić nadzieję, wątpić; despero Calep [nadzieję stracić, zwątpić o czym; rozpaczam – despero Cn] (4) :RejKup k3v; A Czoż czynić moy miły brácie/ iuzli deſperować? iuzli wŕzythko opuŕścić? RejZwierc 198; Calep 312a; Vkazuiąc mu ze to wielkim walcznikom y Krolom ſię przygadzało in simili casu, aizby niedesperował dehumanitate et beneuolentia Regis, którego więzaniem iest. ActReg 59.

Synonimy: rozpaczać, wątpić.

Formacja pochodna: zdesperować.

AC